

[Bjørn Westh]

Vi vil sikre vikarloven fremover, og vi har stillet forslag om øgede bevillinger til landbrugskonsulentordningen, til rådgivningstjenesten.

Lige nu er der en stor konsensuskonference om vandmiljøplanens landbrugsdel. Alle er enige om både på den ene og på den anden side af bordet, at husdyrgødningen er et kolossalt stort problem, måske det største miljøproblem i landbruget. Alle er enige om, at det kan løses, hvis man behandler gødningen på den rigtige måde, men at det kræver en stor indsats over for landmanden rådgivningsmæssigt at få dette problem behandlet på den rigtige måde. Derfor har Socialdemokratiet bl.a. foreslået 20 mio. kr. sat af til rådgivningstjenesten med hensyn til dette formål. Jeg skal ikke skjule, at det er efter stort pres fra landbrugets organisationer, vi har gjort det. De har i månedsvis prøvet at argumentere over for os om det, og vi har også fundet det rigtigt.

Husmændene har såmænd også argumenteret over for os om, at det var et vigtigt punkt.

Alligevel er det lykkedes finansministeren at samle flertal imod denne bevilling, som kunne løse nogle af de vigtige miljøproblemer, vi står over for, og som samtidig ville gavne landbruget.

Det har især undret mig, at man har kunnet få Det Radikale Venstre til at stemme imod. Men så kom jeg til at tænke på fru Marianne Jelveds svendestykke her i Folketinget, dengang hun gjorde sig fortjent til senere hen at blive gruppeformand. Det var, da det lykkedes fru Marianne Jelved i april 1988 under forespørgsel F 37 at samle et flertal imod et socialdemokratisk og SF-dagsordensforslag, der gik ud på, at vi skulle prøve at forberede en bedre udnyttelse af husdyrgødningen. Hr. Larsen-Ledet, som fru Marianne Jelved sikkert også vil kunne huske, sagde til mig dengang, at det var den sorte tirsdag i april, som han stadig væk mindes med gru. Men den dag lykkedes det altså fru Marianne Jelved at få jordet nogle gode tiltag med hensyn til en bedre udnyttelse af husdyrgødningen. Det var flot klart partitaktisk, synes man i Det Radikale Venstre, og det har jo så også båret frugt siden. Jeg troede alligevel ikke, at hadet mod husdyrgødningen var så stort, at det også nu skal være Det Radikale Venstre, der sikrer, at der ikke gøres et godt skridt til fordel for landmændene og til fordel for miljøet. Det er jeg faktisk lidt skuffet over.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er rigtigt, som hr. Bjørn Westh siger, torsdag den 7. april 1988 var den sorte dag – og i øvrigt mindes jeg, at hr. Bjørn Westh trøstede mig inderligt dagen efter – men det var slet ikke husdyrgødningen, der var hr. Larsen-Ledets problem den dag, det var økologisk jordbrug, som var den anden pind i Socialdemokratiets og SF's dagsordensforslag den dag, men det kan vi snakke om bagefter.

Miljø og bæredygtigt landbrug og 20 mio. kr. ekstra til konsulentrådgivningstjeneste, sagde hr. Bjørn Westh, og det undrede ham og Socialdemokratiet, at Det Radikale Venstre ikke havde stillet krav om det under finanslovforhandlingerne med regeringen. Men det er såre simpelt at forklare, for Det Radikale Venstre går nødig ud og sætter puljer af, uden at vi ved præcis, hvilken størrelse puljerne skal have, og hvad de skal bruges til.

Vi er fuldstændig klar over, at når der kommer en handlingsplan om bæredygtigt landbrug fra landbrugsministeren den 1. april i år, går debatten i gang, og så skal vi finde nogle løsningsforslag, og de vil formentlig også koste penge. Og til den tid skal vi nok være på plads og være med til at skaffe de økonomiske midler til at løse de problemer, der skal løses; men vi vil ikke bruge finansloven til på det grundlag, vi har i dag, at sætte midler af til netop den specifikke ting.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Hvad er det, Det Radikale Venstre har imod økologisk landbrug? Jeg opfattede det ikke helt, men vil fru Marianne Jelved ikke uddybe det her?

Med hensyn til husdyrgødning: Vi har angivet nøje, at den konto på finansloven, der dækker landbrugets konsulentrådgivning, skal forøges med 20 mio. kr. Det er et veletableret system. Alle ved, hvad der skal rådgives om, alle ved, hvad der er problemet. Fru Marianne Jelved kunne jo bare tage ud på konsensuskonferencen i dag og høre det. Det er velbeskrevne problemer, og man siger, at det eneste, vi mangler nu, er at få landmændene til at gøre det. Vi kender den rigtige måde at gøre det på, og det skal vi have forklaret landmændene.